

Forskelsbeløb

Misvisende at det ikke kan betale sig at arbejde for 42.500 danskere

Det har været i fremme i debatten, at op mod 42.500 har mere ud af at få kontanthjælp end at arbejde. Men tallet er misvisende. Ser man lidt nærmere på tallene, viser det sig, at under 200 af de 42.500 er fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere, som rent faktisk ville være berettigede til kontanthjælp i tilfælde af ledighed. Endvidere er 30.000 selvstændige – der selv har indflydelse på, hvor meget, de vil trække ud i indkomst. Endelig er ca. 10.000 deltidsbeskæftigede lønmodtagere, der har relativt lav indkomst, netop fordi de arbejder på deltid. Heraf vil ca. 1.000 der rent faktisk berettigede til kontanthjælp. Derfor er det misvisende at sige, at det ikke kan betale sig at arbejde for de 42.500.

af senioranalytiker **Lars Foldspang**

23. juni 2014

Analysens hovedkonklusioner

- Under 200 af 42.500 er fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere, der er berettiget til kontanthjælp.
- 30.000 af de 42.500 er selvstændige, som selv har indflydelse på, hvor meget de trækker ud i indkomst. Af de 30.000 selvstændige er knap 6.000 berettiget til kontanthjælp.
- 10.000 af de 42.500 er deltidsbeskæftigede lønmodtagere, der har en relativt lav indkomst *fordi de arbejder på deltid*.
- De 42.500 – som stammer fra to folketingsspørgsmål – er derfor et yderst *hypotetisk* tal og udtryk for et tankeeksperiment. Det viser, hvor mange, der ville få en disponibel indkomst *her og nu* på niveau med, hvis de fik kontanthjælp – ikke, om de rent faktisk er berettiget til kontanthjælp efter gældende regler. Tankeeksperimentet: *"Hvis de kunne have fået kontanthjælp, ville de så have fået mere end deres nuværende indkomst?"* udtrykker ikke, om det for den enkelte kan betale sig at arbejde.

Kontakt

Direktør

Lars Andersen

Tlf. 33 55 77 17

Mobil 40 25 18 34

la@ae.dk

Kommunikationschef

Mikkel Harboe

Tlf. 33 55 77 28

Mobil 28 36 87 50

mh@ae.dk

Det kan betale sig at arbejde for langt de fleste

I svaret på spørgsmål SAU 371, alm. del anførtes det, at antallet af fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere med indkomster, der giver dem mindre efter skat end en kontanthjælp var på "under 1.000 og ikke over 2.500", og at der tilsvarende var 25.-30.000 selvstændige. Derudover skønnes der at være 7-10.000 personer på deltid.

Graves der dybere ned i tallene viser det sig, at der reelt er tale om et tankeeksperiment uden direkte forbindelse til virkeligheden. Det skyldes, at der blandt de 42.500, som ifølge Berlingske Tidende (d. 17. juni 2014) ville have en større indkomst efter skat hvis de fik kontanthjælp, kun er ca. 200 fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere, der *rent faktisk* ville være berettiget til kontanthjælp sådan som systemet er indrettet i dag. Det skyldes, at mange af dem har samboende eller ægtefæller med en indkomst eller formue som gør, at de ikke i dag ville være berettiget til kontanthjælp.

Derudover ville ca. 6.000 af de 30.000 selvstændige og ca. 1.000 af de deltidsbeskæftigede lønmodtagere være berettiget til kontanthjælp i tilfælde af ledighed, jf. tabel 1.

Tabel 1. Hvor mange er rent faktisk berettigede til kontanthjælp?

	Større indk. e. skat ved kth. end nu (overkantskøn)	Heraf berettiget til kontanthjælp
Selvstændige	30.000	6.000
Deltidsbeskæftigede lønmodtagere	10.000	1.000
Fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere	2.500	<200

Kilde: AE pba. Lovmodellen.

Hertil kommer, at gruppen af selvstændige ifølge Skatteministeriet "(...) har væsentlig indflydelse på driften (...)" og "(...) kan eventuelt "vælge" at aflønne sig selv meget lavt i et enkelt år og samtidig foretage en muligvis betydelig "opsparing" i virksomheden." (SAU 371, alm. del).

Den forbipasserende lavere indkomst er dermed ikke noget, der *i sig selv* gør, at det ikke kan betale sig for de selvstændige at arbejde. Det kan i mange tilfælde betale sig i rigt mål, bare på lidt længere sigt.

Endelig skriver Skatteministeriet i sit svar, at hovedparten af de 10.000 deltidsbeskæftigede lønmodtagere "(...) har en forholdsvis kort ugentlig arbejdstid og ville opnå en indkomst over de anførte grænseværuer, hvis de havde arbejdet på fuld tid. For disse personer er det således ikke timelønnen, men beskæftigelsesomfanget, der er årsagen til, at de får en lav indkomst." (SAU 502, alm. del).

Når de deltidsbeskæftigede lønmodtagere i nogle tilfælde ville kunne få mere ud af at modtage kontanthjælp, skyldes det altså, at de arbejder forholdsvist lidt. For disse personer kan det således økonomisk set betale sig at arbejde noget mere – men de har af forskellige årsager et deltidsjob, der måske passer bedre i deres familiære situation.

Der er altså *ikke* tale om, at det *rent faktisk* forholder sig sådan, at det for 42.500 ikke betaler sig at arbejde, som lønmodtager eller ved at drive egen virksomhed. For langt de fleste er der en gevinst ved at arbejde, fordi deres ægtefæller eller samboer allerede har indkomst, formue, mv. som gør, at kontanthjælpen ville blive aftrappet i tilfælde af, at man rent faktisk søgte om at få kontanthjælp.